

צח:

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) תמון הקונוס נראה
שזין כלן פסקאין (ב) שנת
(ג) ו' למטה מג' נמי לא:
(ד) כ' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט'
(ה) כ' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט'

הגרות הב"ח

(א) ר"י ד"ה תוך ג' ימי
כמי שהינה רמיא ואמרי
(ב) ו' למטה מג' נמי לא:
(ג) ר"י ד"ה ו' לית ביה
ד' ו' אפילו בשבת

גליון הש"ס

כפי' ליהוי רבא נביא:
כ"ב דף ט' ע"ב חוס' ד"ה
ואפילו:

הגרות הגר"א

[א] א' לית ב' ארבעה
אפילו כנגד הלנו ט'
[ב] ו' למטה מג' נמי לא:
[ג] ו' למטה מג' נמי לא:
[ד] ו' למטה מג' נמי לא:

מוסף רש"י

תוך שלשה לרבנן צריך
הבחה. לרבנן דפליגי עליה
ד"ר"ש ברוק מרה"י לרבי
וה"ר ד' בלחמץ דלית להו
קלטה כמו שהינה לא
תחת תוך ג' ימים, אלא
אפילו תוך ג' ימי לר' י
שמות, ולא עבר רה"ר
כילה פטור, והתקף מינה
נמי לר' ד' אמת וכשכל
לנו הדיע לתוך ג' ימי
שננתו עד שלא נה פטור,
דמאמרין תחתיו (שנת
ק) עד שחלה מחלמו
ותיפו שנה, ולא חתוקין
עד שלא טהר יד ליה מנה
וע"כ ו' ו' מחייב ע"כ
שנתו על גבי משהי מקום
כל שחלה, ולא בעינין מקום
ד' האילו ימיו ג' הוא,
מ"מ הנחה כל דהוא בעינין
(ט' ע"ב)

נימא כתנאי אמרה ששמעיה. אע"ג ללא ינחא הכא לאוקמי
מילתא דרנח בפלוגתא דמנאי דמנאי מ"מ ע"כ אשמתן
כרייתא דפליגא עליה במסכת שבת כפ' הורק (דף טו.) גבי הורק
מרה"י לרבי"ז וה"ר בלחמץ דקמי דכרייתא תוך ג' ד"ה חייב אי
נמי יש לחלק דהכא שנת הפסך
מלמעלה מג' למטה לתוך ג' הוא
דבעי רנח הנחה על גבי משהו אכל
התם איירי שהיה הפסך תוך ג'
משילא מתחת ידו להכי השיב כמנחה
דהא מודה רנח דהמעביר בתוך
שלושה דמנחה בקרקע דמי כדמוכח
בפסק המולאי יין (שם דף ט.) והא
ללא חשיבין מתנגלגל כמנחה כדפי
הורק (שם דף ק.) התם איירי
כשקיהת מילתא זריקה למעלה מג':
אלא כוזה רבי יהודה היא.
מינה דכשנת בפסק הורק
(דף טו.) בעי למימר דסבר ר'
יהודה קלוטה כמו שהינה גבי הורק
מרה"י לרבי"ז ועבר ד' אמות כרה"ר
ולמסקנא דהתם ינחא דמוקי לה
כגון דאמר דנפקא לרה"ר מנה
דמתחבר טפי למימר התם קלוטה
כמו שהינה כיון שהיה דעתו ורלונו
שנתו שם אכל הכא דלון רלונו
שיכול שם הפסך לון לנו לומר שהיה
כמנחה אכל למאי דס"ד התם מעיקרא
דמיחייב שמים ובאומר כל מקום
שמרנח שם מנחה קשה ויש לחלק
דהתם אילו מקפיד על הפסך אנה
שינוט אכל הכא מקפיד ומלנו היה
חפץ שלא היה שם מנחה אכל לרנח
קשה דאפי' נאומר כל מקום שמרנח
מנחה בעי רנח הנחה על גבי משהו
דמקפיד אפילו נה על גבי משהו לא
מיחייב דלא נעשה משנתו ורין
לומר דלמאי דס"ד התם מעיקרא
לית ליה דרנח ועוד יש לומר דכפרישת
לעיל דהתם כשחילת זריקתו תוך
שנחה: **ניחוש** ר"י א"א נפ"ח
ואת איתיה, ואי דמפיק לכרמית
או לחצר שאינה מעורבת לרנח דלית
ליה לקמן (טו.) גזירה לגזירה פשיטא
דשרי דלא לאיצטרך למיתני ולאציי
דגור אקור כמו דמפיק לרה"ר ועוד
נראה דמדמני אציי לעולם דמפיק
לרה"ר משמע דמפיק לכרמית או
לחצר שאינה מעורבת שרי אפילו
כלים שאינן נשברים ואע"ג דלקמן
גור אציי גזירה לגזירה יש לחלק כמו
שפירשמי לעיל ובפרק כ"ד משתתין
(לעיל דף פד.) גבי אנשי חצר ואנשי
עלייה ששכחו ולא יעברו דקמי ז'
היוצא מן הכותל בעשרה דעלייה היו לעלייה אפילו הניח שם
כלים שאינם נשברים: **ומשתמש** בכ"ז הכותל עד עשרה
תחתונים. פי' כקונטרס א"ש היו מוטל לארכו על פני כל
הכותל משתמש בכל היו וקשה לר"י דהיינו סיפא דקמי א"ש יש
זו למטה הימנ משתמש זו ומפרש ר"י דבחורין שבכותל קאמר
דמשתמש ולשון משתמש בכל הכותל משמע נמי כן:

בכותל שאינו משופע למעלה משלושה גוללו
אצלו למטה משלושה הופכו על הכתב: (ב) רבי
יהודה אומר אפילו אינו מסולק מן הארץ
וכו': דבעינן הנחה על גבי משהו ואלא
הא (ב) דאמר רבא תוך שלשה לרבנן צריך
הנחה לימא כתנאי אמרה לשמעיה אלא
כולה רבי יהודה היא וחסורי מיחסרא והכי
קתני כמה דברים אמורים בכותל משופע
אבל בכותל שאינו משופע אפילו פחות
משלושה טפחים גוללו אצלו שרבי יהודה
אומר אפילו אינו מסולק מן הארץ אלא מלא
החוט גוללו אצלו מאי טעמא דבעינן הנחה
על גבי משהו: **מתני'** ז' שלפני חלון
ז' דמפיק לחיצא אילימא דמפיק לרשות
הרבים 'ליחוש דילמא נפיל ואתי לאיתויי
אלא דמפיק לרשות היחיד פשיטא אמר
אבי לעולם דמפיק לרשות הרבים ומאי
נותנין עליו דקתני 'כלים הנשברים: תניא
נמי הכי ז' שלפני החלון היוצא לרשות
הרבים נותנין עליו קערות וכוסות קיתוניות
וצלוחיות ומשתמש בכל הכותל עד עשרה
התחתונים ואם יש ז' אחד למטה ממנו
משתמש בו ובעליו אין משתמש בו אלא
כנגד חלונו והאי ז' דמי [א] אי דלית ביה
ארבעה מקום פטור הוא ואפילו כנגד חלונו
נמי לא ישתמש ואי אית ביה ארבעה בכלי
הכותל לשתמש אמר אבי 'התחון דאית
ביה ארבעה ועליון לית ביה ארבעה וחלון
משלימתו לד' כנגד חלון משתמש דחורי
חלון הוא דהאי גיסא ודהאי גיסא אסור:
מתני' 'עומד אדם ברשות היחיד ומלטל
ברשות הרבים ברשות הרבים ומלטל ברה"י
ובלבר שלא יוציא חוץ מארבע אמות: לא
'עומד אדם ברשות היחיד וישתין ברה"ד
ברה"ד וישתין ברה"י וכן לא ירוק רבי יהודה
אומר 'אף משנתלש רוקו בפיו לא יהלך
ארבע אמות עד שירוק: **גמ'** מתני ליה
רב חיננא בר שלמיא לחייא בר רב קמיה
דרב לא 'עומד אדם ברה"י ומלטל ברה"ד
אמר ליה שבקת רבנן ועברת כר"מ
הוא

אכל בכותל שאינו משופע
אפילו למטה מג' טפחים
גוללו אצלו דבר ר'
יהודה שרי יהודה אומר
אפילו אינו מסולק מן
הארץ אלא מלאו החוט
גוללו אצלו דבעינן הנחה
על גבי משהו. וכן אמר
ר' און תוך ג' לרבנן צריך
הנחה על גבי משהו.
מתני' ז' שלפני חלון
ז' דמפיק לחיצא אילימא
דמפיק לרשות הרבים
ומאי נותנין עליו דקתני
'כלים הנשברים: תניא
נמי הכי ז' שלפני החלון
היוצא לרשות הרבים
נותנין עליו קערות וכוסות
קיתוניות וצלוחיות
ומשתמש בכל הכותל עד
עשרה התחתונים ואם
יש ז' אחד למטה ממנו
משתמש בו ובעליו אין
משתמש בו אלא כנגד
חלונו והאי ז' דמי [א] אי
דלית ביה ארבעה מקום
פטור הוא ואפילו כנגד
חלונו נמי לא ישתמש
ואי אית ביה ארבעה בכלי
הכותל לשתמש אמר אבי
'התחון דאית ביה ארבעה
ועליון לית ביה ארבעה
וחלון משלימתו לד' כנגד
חלון משתמש דחורי חלון
הוא דהאי גיסא ודהאי גיסא
אסור: **מתני'** 'עומד אדם
ברשות הרבים ברשות
הרבים ומלטל ברה"י
ובלבר שלא יוציא חוץ
מארבע אמות: לא
'עומד אדם ברשות היחיד
וישתין ברה"ד ברה"ד
וישתין ברה"י וכן לא ירוק
רבי יהודה אומר 'אף
משנתלש רוקו בפיו לא יהלך
ארבע אמות עד שירוק:
גמ' מתני ליה רב חיננא
בר שלמיא לחייא בר רב
קמיה דרב לא 'עומד אדם
ברה"י ומלטל ברה"ד
אמר ליה שבקת רבנן
ועברת כר"מ הוא

הוא. כלומר ז'ית החלון והרחבתו הוא. ולשון חורי דקנט משום
דגני שנת שייך למימר חורי רשות הרבים כרשות הרבים וכן חורי
רה"י כרה"י דמי כגון כותל הקמוכה לרה"ר יש בה חורין פתוחין
לרה"ר למטה מיו"ד היו רה"ר: **מתני'** עומד אדם ברה"י.
בית או על הגג וזושה וטול חפץ כרה"ר כאן ומניחו כאן:
ובלנד שלא יולאנו מארבע אמותיו. ממקום שהיה מונח בו ואשמועי'
מתניתין דלא גזרין שמה יכניסו אלנו: וישתין כרה"ר. דמפיק
מרה"י לרה"ר: משנתלש רוקו בפיו. משנתעגל והנאף לנחא: לא
יהלך ארבע אמות עד שירוק. דכיון דלמשד"ה קאי משאוי הוא:
גמ' מהני ליה רב כו'. גזירה שמה יכניסו אלנו: ועבדס כר"מ.
דאיהו הוא דגור שמה יבא אלנו דלקמן בפירוקין (דף קא.) לא יעמוד
ברשות היחיד ויפתח ברשות הרבים שיכול מפתח ברשות הרבים
ויפתח בו פתח הסמך לרשות הרבים שמה יכניסו אלנו במקום שהוא:
מדפיסא

כנגד חלונו לא ישתמש הי"מ למיפך אפי' בשלמטה הימנו לא ישתמש והא דלא משני ליה דכללים הנשברים איירי היינו משום דלא מיתקמא
בהי ע"כ מדלא שרי בשאר הכותל אלא כנגד חלונו בלנד: **תחתון** דאית ביה ד'. ק"ק דמעליון שמענין ליה דשרינן כנגד חלונו
משום דחלון משלימתו לד' יש לומר דלאיצטרך לאשמועינן בתחון אף על גב דלא ינחא תשמישתא דהא איכא עליון דמפסיק:
הוא